

[Inger Stilling Pedersen]

siddet dér, og at de er interesserede i at drive deres forretning godt.

Så er der dem, der siger, at vi vil få helt ublu priser. Ja men så kender man den danske befolkning meget dårligt. Det vil ikke vare længe, før man finder ud af en anden måde at få sig meddelt på. Allerede nu spares der meget på porto: man bringer selv brevene ud, man tager dem med, hvor man kan, og søger at spare alt det, man kan. Man ser det også på pakkeporto, hvor mange i dag undlader at sende pakker, fordi det simpelt hen er alt for dyrt. Der snakkes om pakker til børnebørn og sådan noget, hvor mange ældre synes, det er alt for dyrt. Så kan man diskutere, om det er for dyrt.

Vi mener også, det er godt, at man ser på girokontoen; i det hele taget gælder det om, at vi gør det så smidigt og godt som overhovedet muligt. Vi er også glade for, at man stadig væk skal have mulighed for via finansudvalget at se på dagblade, ugeblade og den slags ting, for det er meget vigtigt, at vi sikrer, at de kan komme ud til alle til så lav pris som overhovedet muligt.

Vi tilsiger velvillig udvalgsbehandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har anledning til at sige ordførerne for partierne tak for en overordentlig imødekommende modtagelse af dette lovforslag, som kun kan bekræfte mig i, at vi er på rette vej. Som baggrund for den ændrede procedure ligger jo også et af finansudvalget tiltrådt aktstykke fra finansministeren af marts i år, og jeg synes, det er glædeligt, næsten opmuntrende, at se, at partierne, når det kommer til det praktiske, står ved den opslutning, de gav finansministeren tidligere i år; det kunne jo tænkes, at man godkendte nogle principper, men når det så kom til udmøntningen i praktisk gerning, alligevel blev lidt betænkelig. Jeg synes, partierne er gået vældig friskt, fornyende og positivt til sagen, og det vil jeg gerne sige, jeg tror samtlige ordførere, tak for, måske med en enkelt undtagelse – det skal jeg komme tilbage til.

Dernæst vil jeg gøre et par bemærkninger til de enkelte ordførere.

Jeg takker for hr. Ole Vagn Christensens meget imødekommende holdning. Jeg vil om høringssvar sige, at jeg går ud fra, at det, hr.

Ole Vagn Christensen har tænkt på, er hvervsorganisationer. Der har som vanligt været kontakt med bladudgiverne og med Erhvervenes Trafikudvalg. Det er en mundtlig og ikke en skriftlig kontakt, så vidt det er oplyst for mig, men det er klart, at eventuelt materiale er til rådighed for udvalget.

Hr. Ole Vagn Christensen kom ind på blindeforsendelser, og her vil jeg benytte lejligheden til at fortælle, at vi jo har lavet den ændring, at vi har flyttet omkostningen ved blindeforsendelser fra socialministeriets konto over til P&T, og det er en meget bevidst politik fra regeringens side. Vi ønsker også gennem denne, måske i sig selv ikke vældig store, men meget typiske sag at give varsel om, at handicappolitik ikke først og fremmest og i hvert fald ikke udelukkende er socialpolitik, men at omkostningerne ved at give vore handicappede medborgere, så vidt det overhovedet er teknisk og på anden måde gørligt, mulighed for at få del i de goder, som ikke-handicappede medmennesker har, skal bæres af brugerne af tjenesterne, altså af de raske brugere. Jeg kan oplyse, at f.eks. SAS har påtaget sig en ret stor omkostning ved at indføre specialtrapper til invalide medborgere, når de skal op i flyene, og det betales altså af de raske flyvepassagerer. Sådan er det både i den moderne informationsteknologi, telefoni osv. og på mange andre, lignende områder. Jeg gør lidt mere ud af det for at berolige hr. Ole Vagn Christensen med, at der altså ikke er nogen som helst hensigt i retning af at forringe vilkårene for blindeforsendelser; det vil jeg gerne have stærkt forsikret med denne lille redegørelse.

Både til hr. Ikast og til hr. Sønderby kan jeg sige tak for tilslutningen. Jeg tror, jeg kan svare begge ved at rette nogle bemærkninger til hr. Sønderby, som talte om nedlæggelse af posthuse i små samfund, og jeg kan tilføje postnumre. Jeg benytter gerne anledningen til også fra folketingets talerstol at give den oplysning, som jo er kommunikeret ud i sommerens løb, at P&T og jeg er blevet enige om, at nedlæggelse af postnumre kun vil ske så undtagelsesvis, at det netop højst gælder til bekræftelse af reglen, at det gør vi ikke. Men selvfølgelig kan et postnummers husstande blive så få, at de kan tælles i dusin og snese, og så kan det blive aktuelt alligevel. Men det vil altså netop være langt ude i fremtiden, alt efter hvordan samfundsudvik-